

ÎNCHEIERE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serafim Florea,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Serafim Florea
împotriva lui Cornea Evlampia cu privire la împărțirea în natură a bunului imobil
și formarea bunurilor imobile separate,
împotriva deciziei din 04 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 02 octombrie 2017, Florea Serafim a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Cornea Evlampia, prin care a solicitat încetarea proprietății comune
în devălmășie a coproprietarilor Florea Serafim și Cornea Evlampia asupra
apartamentului nr.XXXXX, numărul cadastral XXXXX, cu suprafață de 123,7
m.p., situat în XXXX, prin împărțire în natură a acestui bun imobil și formarea
bunurilor imobile separate.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 14 iulie 1988, a fost desfăcută căsătoria
încheiată între Florea Serafim și Cornea Evlampia. În timpul căsătoriei, de la
Cooperativa de Construcții Locative nr. 135 au primit apartamentul nr.XXXXX,
cu 5 odăi, cu suprafață de 123,7 m.p., situat în XXXXX.

A menționat că până la ziua desfacerii căsătoriei costul apartamentului a fost
achitat în întregime, în legătură cu ce, au dobândit acest bunul imobil cu dreptul
de proprietate comună în devălmășie a soților. Deoarece după desfacerea
căsătoriei conviețuirea comună cu pârâta era imposibilă, în anul 2000 s-a adresat
în judecată cu acțiune privind aprecierea modului de folosință a apartamentului.

A specificat că, prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din
07.04.2000, a fost stabilit modul de folosință a apartamentului comun, situat în
XXXXX.

A relevat că, conform hotărârii judecătorești nominalizate, după Florea
Serafim au fost întărite odăile locative nr.79 cu suprafața de 16,2 m.p. și nr. 82 cu
suprafața de 11,3 m.p., iar după Cornea Evlampia, au fost întărite odăile locative
nr.72 cu suprafața de 16,1 m.p., nr. 73 cu suprafața de 11,4 m.p. și nr. 78 cu
suprafața de 11,4 m.p. În folosință comună, a fost apreciat coridorul nr. 71, cu

suprafața de 3,8 m.p., coridorul nr. 74 cu suprafața de 11,3 m.p., coridorul nr. 75 cu suprafața de 3,4 m.p., viceul nr. 76 cu suprafața de 1 m.p., baia nr. 77 cu suprafața de 2,6 m.p., coridorul nr. 80 cu suprafața de 8 m.p., coridorul nr. 84 cu suprafața de 2,3 m.p., viceul nr. 83 cu suprafața de 2,7 m.p., bucătăria nr. 81 cu suprafața de 7,6 m.p.

Din momentul intrării în vigoare a acestei hotărâri, fiecare a instalat intrare separată în partea lui și achită serviciile comunale separat.

A notat că în prezent, pârâta îi creează obstacole în folosirea bunului comun și încalcă modul de folosință a apartamentului comun, stabilit prin hotărârea Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 07.04.2000. Astfel, pentru a fi luate măsurile în privința comportamentului pârâtei, s-a adresat cu cereri la poliție, însă din motiv, că această locuință are statutul juridic proprietate comună, poliția i-a refuzat în rezolvarea problemei.

A precizat că având în vedere că nu pot ajunge la o înțelegere privind modul și condițiile divizării imobilului comun, în conformitate cu legislația civilă în vigoare, a solicitat instanței de judecată emiterea unei hotărâri privind încetarea proprietății comune în devălmășie asupra apartamentului nr.72, cu 5 odăi, cu suprafața de 123,7 m.p., situat în XXXXX, prin împărțirea în natură și formarea acestui bun imobil.

În drept, acțiunea a fost întemeiată în baza prevederilor art. 357, 361 Cod Civil și art. 11, 22 alin (1) lit. a) a Legii cu privire la formarea bunurilor imobile nr. 354 din 28.10.2004.

Prin hotărârea din 08 mai 2019 a Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru, acțiunea civilă a fost respinsă integral (f.d.79, 82-86).

Prin decizia din 04 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de avocatul Cibric Ruslan, în interesele lui Florea Serafim și s-a menținut hotărârea din 08 mai 2019 a Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că în conformitate cu art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sânt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

În corespundere cu prevederile art. 254 alin. (3) CPC, după ce hotărârea rămâne irevocabilă, părțile și ceilalți participanți la proces, precum și succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleași pretenții și în același temei, nici să conteste în alt proces faptele și raporturile juridice stabilite în hotărârea judecătorească irevocabilă.

Prin prisma normelor precitate, instanța de apel a considerat necesar a menționa că principiul autorității lucrului judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceeași cauză și purtat între aceleași părți, chiar cu poziția procesuală inversată, ci și contrazicerile dintre două hotărâri judecătorești, în sensul că drepturile recunoscute unei părți printr-o hotărâre definitivă să nu fie contrazise printr-o altă hotărâre posterioară, pronunțată într-un alt proces.

De asemenea, materialele cauzei au realat că, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 019 din 22 octombrie 2018, s-a stabilit posibilitatea

împărțirii în natură a bunului imobil cu o singură variantă, indicând că întreținerea separată a fiecărei părți din bunul imobil supus cercetărilor, din punct de vedere tehnic este posibilă, inclusiv și a structurilor ingineresti (rețelelor) de utilizare comună prin stabilirea delimitării zonelor de utilizare (f.d.47-54).

Instanța de apel a invocat că prima instanța a notat că, de către expertul judiciar nu a fost stabilit care zonă urmează a fi delimitată, or apartamentul litigios este format din 5 odăi care dispune de o singură bucătărie.

Prin urmare, având în vedere prevederile legale enunțate în coroborare cu materialele cauzei, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe potrivit căreia reamenajarea unei odăi locative din apartamentul în litigiu, în bucătărie este imposibilă.

La fel, instanța de apel a menționat că este întemeiată concluzia instanței de fond prin care a opinat că, ținând cont de prevederile art. 7 și art. 8 alin.(2) din Legea nr. 354-XV din 28.10.2004 cu privire la formarea bunurilor imobile, instanța nu este în drept să dispună alte metode de partajare întrucât cauza se judecă în limita pretențiilor înaintate, or, la caz, Florea Serafim a insistat anume asupra partajării în natură a apartamentului litigios, prin urmare instanța nu poate oferi sultă unei părți sau dispune vânzarea bunului la licitație pentru a-l partaja.

La 20 mai 2020 Serafim Florea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 04 februarie 2020, și expediată participanților la proces la 27 februarie 2020, dar date care ar confirma recepționarea deciziei recurate la materialele dosarului lipsesc. Astfel cererea de recurs declarată la 20 mai 2020 de către Serafim Florea este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 24 iunie 2020 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d.187). Conform avizului de recepție Cornea Evlampia nu a recepționat recursul, plicul fiind restituite cu mențiunea „nereclamat” (f.d.188).

Până la data examinării recursului, referință asupra recursului intimata nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Serafim Florea.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serafim Florea.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru